



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

28 פברואר 2016

ת"ק 15-09-37837 תמם נ' לאומי קארד בע"מ

1

בפני כב' הרשם הבכיר אורן כרמלי

עו"ד רויטל שדה תמם

תובעת

נגד

לאומי קארד בע"מ

נתבעת

2

3

פסק דין

4

5 עניינה של התביעה משלוח פרסומים ששלחה הנתבעת לתובעת באמצעות הדואר האלקטרוני בניגוד
6 להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, המכונה 'חוק הספאם'.

7

8 1. אין מחלוקת בין הצדדים שהנתבעת שיגרה לתובעת 22 הודעות פרסומת מ- 1/7/15 ועד
9 ליום 17/8/15 (צורפו כנספח א' לכתב התביעה).

10 הצדדים חלוקים בשאלה אם ניתנה הסכמה מפורשת של התובעת לקבלת אותן הודעות
11 פרסומת הסכים התובע לקבל את דברי הדואר.

12 2. לטענת התובעת, למיטב ידיעתה לא נתנה מעולם הסכמה מפורשת לקבל הודעות פרסומת;
13 ואף לא מסרה לנתבעת את כתובת הדואר האלקטרונית אליה נשלחו ההודעות. לטענתה, גם
14 אם נתנה הסכמה בעת חתימה על הסכם תנאי הצטרפות לכרטיס אשראי וכרטיס כספומט
15 הרי שההסכם נחתם בשנת 2009 ואילו ההודעות נשלחו בשנת 2015. בגין הפרסומים הוגשה
16 התביעה על סך של 22,000 ₪.

17 3. מנגד טוענת הנתבעת שהתובעת חתמה על הסכם הצטרפות לכרטיס אשראי וכרטיס
18 כספומט ביום 23/7/09 (נספח 1' לכתב ההגנה) ובמסגרתו התירה משלוח הודעות שיווקיות
19 וזאת באופן מפורש. את כתובת הדואר האלקטרונית שלה מסרה לנתבעת במסגרת
20 ההצטרפות לאפליקציה של לאומי קארד- "הארנק הדיגיטלי". בנסיבות אלה טוענת
21 הנתבעת כי לא הפרה את הוראות חוק הספאם בעת משלוח ההודעות, וכי עם קבלת מכתב
22 מאת התובעת בו הלינה על קבלת הודעות שיווקיות שלא כדין, פעלה הנתבעת להסרתה
23 משירות.

24 אין מחלוקת בין הצדדים כי האמור אף הוסבר לתובעת במכתב מיום 17/8/15 בתגובה
25 למכתב התראה בטרם נקיטת הליכים מיום 2/8/15 אותו שלחה התובעת לנתבעת (צורפו
26 כנספח ב' ו- ג' לכתב התביעה).



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

28 פברואר 2016

ת"ק 15-09-37837 תמם נ' לאומי קארד בע"מ

- 1
- 2 על-פי הוראת תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976,
- 3 משמדובר בתובענה בהליך של תביעות קטנות, יהיה פסק הדין מנומק באופן תמציתי.
- 4 **דיון ומסקנות:**
- 5 4. סעי' 30א(ב) לחוק אוסר על המפרסם לשלוח דבר פרסומת בלא הסכמה מפורשת של הנמען.
- 6 הסכמה של הנמען עשויה להיות גם בדרך של מסירת פרטים תוך כדי רכישת שירות או
- 7 מו"מ לרכישת שירות (סעי' 30א(ג) לחוק).
- 8 אין למעשה מחלוקת בין הצדדים כי ביום 23/7/09 הצטרפה התובעת לשירותי הנתבעת
- 9 וחתמה על "הסכם תנאי הצטרפות לכרטיס אשראי וכרטיס כספומט" (נספח 1 לכתב
- 10 ההגנה) (להלן: הסכם ההצטרפות). על-פי סעי' 11.6 לאותו הסכם מתירה התובעת לנתבעת
- 11 לשלוח לה הודעות שיווקיות בדבר מוצרים או שירותים שונים כאמור באותו סעיף.
- 12 5. לא זו בלבד אלא שהנתבעת הגדילה והחתימה את התובעת בהמשך לאותו הסכם (בעמ' 21)
- 13 חתימה מפורשת כי היא מאשרת שקראה את סעיף 11.6 להסכם ההצטרפות וכי היא
- 14 מסכימה במפורש לתוכנו. לא יכולה להיות מחלוקת שהתובעת חתמה בצד אותה הסכמה
- 15 מפורשת. בנסיבות אלה לא יכולה התובעת לטעון כי לא הבחינה או לא הבינה על מה היא
- 16 חותמת. בוודאי שלא ניתן לטעון כי הנתבעת "החביאה" את הסעיף בין סעיפים רבים, אלא
- 17 במקרה זה אף הדגישה את הצורך בהסכמה מפורשת לגביו, וזאת אף לגבי כל אחד
- 18 מהשותפים באותו הסכם בנפרד (ראו שם בעמ' 21 להסכם ההצטרפות). חזקה על התובעת,
- 19 כעורכת דין, שהבינה על מה חתמה; ומשחתמה באופן מפורש – בנפרד מחתימה על גבי
- 20 ההסכם כולו – ספק אם היה מקום לטעון שמדובר בתנאי מקפח בחוזה אחיד, שהרי לא
- 21 נחתם כחלק מכל ההסכם, אלא בחתימה מפורשת נפרדת.
- 22 6. בנסיבות אלה העלתה התובעת 2 טענות: האחת, כי לא התירה משלוח הודעות שיווקיות
- 23 לכתובת הדואר האלקטרונית הספציפית אליה נשלחו ההודעות. השניה, כי ההסכמה, ככל
- 24 שניתנה, ניתנה בשנת 2009 בעוד שההודעות נשלחו בשנת 2015 (ראו סעי' 1.5 לכתב התביעה).
- 25 7. לעניין משלוח ההודעות לכתובת הדוא"ל אליה נשלחו, אין למעשה מחלוקת בין הצדדים כי
- 26 התובעת מסרה אותה כתובת לנתבעת במסגרת הצטרפות לשירותי "הארנק הדיגיטלי"
- 27 וזאת ב- 28/4/13 (מסומן נ/1). על-פי הנתונים שהביאה הנתבעת ושאלה לא הוכחו בידי
- 28 התובעת עשתה התובעת, לפחות תקופת מה, שימוש בשירותי "הארנק הדיגיטלי" (סומן נ/3
- 29 בעת כתיבת פסק הדין).
- 30 טענת התובעת כי כתובת הדוא"ל אליה נשלחו הודעות הפרסומת לא נמסרה לנתבעת בעת
- 31 חתימה על הסכם ההצטרפות לא הוכחה; ואין למעשה מחלוקת כי זו אכן נמסרה לנתבעת



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

28 פברואר 2016

ת"ק 15-09-37837 תמם נ' לאומי קארד בע"מ

- 1 בשנת 2013 שעה שהסכם ההצטרפות נחתם בשנת 2009. ואולם, הוראות 'חוק הספאס' אינן
2 קושרות בין עצם ההסכמה למשלוח הודעות פרסומת לבין סוג האמצעי הספציפי לקבלת
3 אותן הודעות ובתוכו לכתובת דוא"ל ספציפית מותרת (ראו סעי' 30א(ב) ליחוק הספאס').
4 זאת ועוד, לא מן הנמנע שלקוחות, כמו גם בעלי דין המנהלים תיק בבית המשפט, מעדכנים
5 את דרכי ההתקשרות עימם במהלך תקופת ההתקשרות. לא סביר כי בעת עדכון טכני של
6 פרטים, יידרש גם אישור של ההסכמה למשלוח הודעות פרסומת. מכאן המסקנה היא כי
7 די בהסכמה שנתנה התובעת לנתבעת לשלוח לה הודעות שיווקיות, כדי שאותה הסכמה
8 תחול גם על כתובת הדוא"ל של התובעת שעידכנה התובעת במשך השנים בהתקשרות עם
9 הנתבעת.
- 10 לעניין הטענה השנייה, הרי שיחוק הספאס' אינו קובע כי להסכמה המפורשת הניתנת בכתב
11 "תאריך תפוגה" שלאחריו יש לראות בהסכמה כבטלה. החוק מתנה את המשלוח בהסכמה
12 שניתנה מראש כפי שנעשה במקרה זה (ראו להשוואה: ת"ק (הרצליה) 59991-03-15
13 שוורצברג נ' ספייס הרצליה בע"מ. ניתן ביום 2/6/15, שם נקבע כי משניתנה הסכמה
14 מפורשת לקבל הודעות פרסומת, גם משלוח הודעות למי שחדל מלהיות לקוח, לאחר מספר
15 שנים, נחשב משלוח כדין וזאת עד להודעה על שלילת הסכמה להמשיך ולקבל הודעות
16 פרסומיות).
- 17
- 18 לאור כל האמור, אני מוצא שהתובעת נתנה הסכמה מפורשת בכתב לקבל הודעות פרסומת
19 (ראו להשוואה: תק (פ"ת) 15261-02-15 זילברג נ' לאומי קארד בע"מ. ניתן ביום 19/8/15)
20 וכי הסכמה זו תקפה עד להודעה על סירוב להמשיך ולקבל דברי פרסומת, כהוראת סעי'
21 30א(ד) ליחוק הספאס'.
- 22 הגם שהתובעת לא העלתה טענה בעניין זה מצאתי להתייחס עוד למועד הסרת כתובת
23 הדוא"ל של התובעת מרישומי הנתבעת. המכתב ששלחה התובעת בו ביקשה להסיר את
24 כתובתה מרישומי הנתבעת התקבל אצל הנתבעת ביום 13/8/15 (מסומן נ/2). המכתב
25 התקבל ביום חמישי בשבוע. ההסרה בוצעה כבר ביום 17/8/15 הוא יום שני שלאחר מכן,
26 כשאין מחלוקת שלאחר אותו מועד לא נשלחו אל התובעת הודעות נוספות. אני מוצא כי
27 מדובר בטיפול בבקשה בתוך זמן סביר.
- 28 משמצאתי כי התובעת נתנה הסכמתה לקבלת דברי פרסומת וכי הנתבעת הסירה את כתובת
29 הדוא"ל של התובעת עם קבלת הודעה על סירובה מהמשך קבלת הודעות, הרי שאין מדובר
30 בהפרת הוראות 'חוק הספאס' ויש איפוא להורות על דחיית התביעה.

31

התוצאה:



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

28 פברואר 2016

ת"ק 15-09-37837 תמם נ' לאומי קארד בע"מ

10. אשר על כן אני מורה על דחיית התביעה.

2. התובעת תישא בהוצאות הנתבעת סך של 850 ₪ שישולמו תוך 30 ימים מהיום.

3.

4. מי מהצדדים שאינו מרוצה מתוצאת פסק הדין רשאי לפנות תוך 15 ימים מהיום לבית
5. המשפט המחוזי בלוד ולבקש רשות להגיש ערעור על פסק הדין.

6.

7. ניתן היום, י"ט אדר א' תשע"ו, 28 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

8.

אורן כרמלי, רשם בכיר

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.